

mindelighed at sige, at Udgifterne til Slukningsvæsenet blive i Kjøbenhavn at ligne paa de faste Ciendonime, uden at nævne noget bestemt Beløb, som skal opkræves, idet man lader Communen benytte sin almindelige Stattemyndighed. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, der har taget saa stor og levende Deel i denne Sag lige fra dens første Begyndelse, ikke vil undlade ogsaa her at gjøre Forsøg paa at bringe den af ham foresøgte Anskuelse igennem, og jeg føler mig overtydet om, at han her vil kunne regne paa kraftigere Understøttelse end paa et tidligere Stadium i Sagen. Jeg seer ikke, at et saadant Skridt fra hans Side kunde udsætte Sagen for Ophold, et Ophold, som man maatte beklage, om man end derved kunde opnaae, at en eller anden af de Mangler ved Loven, jeg har tilladt mig at paavise, kunde afhjælpes. — Jeg skal endnu blot gjøre een Bemærkning, nemlig den, at der til Folkethinget er blevet indsendt Adresser fra endeel Næringsdrivende her i Kjøbenhavn, hvori de gjøre opmærksomme paa særegne Ulemper, for hvilke de ville blive udsatte ved Loven. Der findes nemlig i Lovudkastets § 17 en Bestemmelse, som giver de kommunale Myndigheder en meget stor vilkaarlig Magt med Hensyn til den Tilladelse, som kan gives til Dplag af Brænde, Tømmer, Bræder, Træsager og andre flige formeentlig ildsfarlige Ting; disse Næringsdrivende ansee det nødvendigt, at der foretages Forandringer i Lovudkastet, som kan give dem Sikkerhed for, at ikke deres Næring og Driftsbrug kommer til at lide altfor store Indskrænkninger. Jeg troer, at denne Begjæring er rimelig og billig, og at der er nogen Grund til at gjøre for disse Næringsdrivende, hvad man kan, for at beskytte dem mod en mulig Vilkaarlighed fra Brandvæsenets Side. Smidlertid have Andragerne ikke været istand til at sige os, hvad de mene, der kunde sættes istedetfor Bestemmelsen i § 17, og det vil ikke være ganske let at hjælpe sig ud over den Vanskelighed, da nogen Frihed altid maa findes hos Brandvæsenet, eftersom et Dplag, der paa eet Sted i en vis Størrelse kan have, uden at afstedkomme Brandsfare, paa et andet Sted kan i samme Størrelse være betænkeligt, og derfor ikke vil kunne tilstedes.

Smidlertid troer jeg, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa at fjerne den ikke uberettigede Frygt, der udtales til os i Adressen, der har saaget et forholdsvis betydeligt Antal Underkrifter.

Tilmeddel: Jeg kan i det Hele taget slutte mig til det Lovudkast, som her foreligger, og som jo er bygget paa meget grundige Forarbejder af virkelig sagkyndige Mænd. Hvad navnlig den første Deel af Udkastet angaaer, om Brandvæsenets Ordning, da tiltræder jeg naturligtvis fuldstændigt den Tanke at henlægge Brandvæsenet i Kjøbenhavn under Communalbestyrelsen, hvad jeg heller ikke antager vil fra nogensomhelst Side møde nogen Modstand. Hvad det Punkt om Udgifternes Udrede angaaer, da kan jeg ikke nægte, at jeg ikke vilde have Synderligt imod, at det forblev efter Udkastet som det her foreligger; men jeg antager, at dersom et saadant Forslag som det, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (S. C. Larsen) paa et andet Sted har stillet som subsidiairt, kunde faae praktisk Udarbejdelse, hvad jeg ikke er sikker paa, at det har i den foreliggende Skikkelse, saa vilde jeg ogsaa kunne slutte mig dertil. Ligeledes finder jeg intet Væsentligt at erindre imod Bestemmelserne om Brandpolitiet. Det ærede Medlem, der nys talte, fremhævede vel, og det med Røje, at Loven forsaavidt indeholdt en stor Mængde Detailbestemmelser, som det vilde være overordentligt vanskeligt for Thinget at have nogen Mening om; men dette er en Ulempe, som jeg troer er uadskillig fra disse Forhold, fra denne Art af Love. Jeg skal erindre om, at lignende Detailbestemmelser findes jo ogsaa i den allerede bestaaende Lovgivning om dette Forhold; og da nu disse Bestemmelser ikke længere passe paa de forandrede Forhold, saa maatte man jo i alt Fald komme til nye Bestemmelser; Noget maatte der jo gjøres derved. Og spørger man nu, i hvilken Retning man skulde stille sin Virksomhed i saa Henseende, saa seer jeg ikke rettere, end at den bedste Vej at gaae dog er den, at optage disse Bestemmelser i Loven; gjør man ikke dette, er der neppe nogen anden Vej at gaae end væsentligt at overlade det til Brandvæsenets Bestemmelser i de enkelte Tilfælde, eller